

Van een schuurtje in Moerkapelle tot internationale marktspeler

Tekst: Linda Groothuijse | Fotografie: Kees Bennema

Baril Coatings; een bedrijfsnaam die al 35 jaar internationale allure uitstraalt. Het lijkt op een verbastering van het Engelse woord barrel, oftewel vat. Maar er blijkt een andere verklaring te zijn voor de gekozen naam: “Baril is een samenvoeging van de namen Bart en Ilse, de zoon en dochter van oprichter Wim Wijgergangs”, verklaart Ruud. “Wim werkte ooit samen met onze broer Hans in een verffabriek in Dordrecht. Toen hij voor zichzelf begon, vroeg Wim mijn broer Hans, die een uitstekende kleurenmaker was, om zijn compagnon te worden.” Met behulp van verfdraaiier Mimosen werd met z’n drietjes gewerkt aan het fundament van het bedrijf. Later kwamen daar onder meer de drie broers van Hans bij: Ad, John en Ruud. “Ik herinner me het gemekker van de geiten naast ons in het weiland nog goed”, vertelt Ruud. Ad staat de kou nog het meeste bij: “We begonnen in de winter vaak wat later, omdat het ’s ochtends nog te koud was om verf te draaien. En we moesten dan wel veel koffiedrinken om onze handen op te warmen!”, lacht hij.

In een tochtig schuurtje in het midden van een weiland in Moerkapelle werd 35 jaar geleden de basis gelegd voor Baril Coatings door Wim Wijergangs en Hans Broeders. We kijken terug met Ad, John en Ruud Broeders, broers van oprichter Hans. Deze verfexperts hebben het bedrijf in de loop van de jaren zien groeien en ontwikkelen.

De verf stroomt
door mijn aderen;
tot aan mijn pensioen
blijf ik bij Baril!

Ad Broeders

Verffabriek zonder verf

In de loop der jaren is het familiebedrijf uitgegroeid tot een ontwikkelaar van innovatieve en duurzame oplossingen, vertegenwoordigd in 17 Europese landen en de VS. Wat zijn volgens de broers de grootste verschillen met de beginjaren? “De manier waarop we werken: het is allemaal veel efficiënter, veiliger en minder arbeidsintensief geworden. In de eerste jaren dompelden we de thermometer zo in de verf, maar dat stond je wel telkens met je neus boven de verfdampen. Tegenwoordig doen we dat op veilige afstand met een soort meetpistool”, aldus Ad. En volgens Ruud is het werk vooral minder belastend. “Vroeger zeefden we alles handmatig. Dan was je fysiek aardig kapot aan het eind van de dag. En we hadden in het begin niet eens een heftruck, dus het was tillen geblazen! Ook wordt er veel schoner gewerkt in de fabrieken. We zijn een verffabriek zonder verf op de muren, zeg ik weleens gekscherend.”

Strakkere teugels

In 2000 wordt Geert Duijghuisen, die dan al 10 jaar werkzaam is binnen Baril, mede-eigenaar. Sinds 2013, het jaar waarin Hans na een ziekbed overleed, is Geert DGA. Inmiddels zijn Teun en Jeroen, de twee zonen van

Ruud Broeders:

Ik herinner me het
gemekker van de geiten
naast ons in het weiland
nog goed

Geert, ook tot de directie toegetreden. “Het is mooi dat Baril een familiebedrijf is én blijft. Jeroen ken ik al vanaf dat hij een broekie was en hij in de fabriek vakantiewerk deed, nu mag ik baas zeggen tegen hem”, lacht Ruud. Ad vult aan: “Ook deze twee broers presteren prima; ze zijn allebei goed uit de verf gekomen!” Wat ervaren Ruud en Ad als de belangrijkste verschillen binnen de organisatie? Ad: “De teugels zijn wat strakker aangehaald door Geert. Dat is ook begrijpelijk. Want hoe groter het bedrijf wordt, hoe meer structuur er nodig is. Het sigaretje roken buiten is afgeschat en ook het dagelijkse potje voetbal voor de deur is verleden tijd. Maar dat is eigenlijk niet zo gek; het ging er namelijk soms nogal hardhandig aan toe. Het aantal blessures was niet meer op een hand te tellen!”